

AVIŲ ŪKIS LUPTÁKOVCI

Šeimos avininkystės ūkis, nuolat prisitaikantis prie besikeičiančių rinkos ir ūkininkavimo sąlygų.

Informacija apie ūkį:

Vardas ir pavardė: Ing. Lucia Luptáková PhD.

Vieta: Luptauskienė: Luptauskaitė: Pokryváč, Slovakija

Ūkio dydis: 100 ha

Įkūrimo metai: 2010 m.

Pagrindiniai produktai: avininkystė

Web / Facebook / Twitter: Youtube: <https://www.facebook.com/ovciafarma>

Avių ūkis "Luptákovci" įkurtas 1992 m., kai Liucijos tėvas Miroslavas Luptákas įkūrė prekybos įmonę ir tapo savarankiškai dirbančiu ūkininku. Nuo vaikystės jų namuose buvo 5 karvės ir 10 avių ūkis. Palaipsniui ūkis formavosi ir įgavo savo bruožų. Baigusi mokslus, 2010 m. ji su šeima pradėjo perdirbti pieną į tiesiogiai vartotojui skirtus produktus nedideliais kiekiais.

Ūkis įsikūręs Slovakijos šiaurėje, Dolná Orava regione, Pokryváč kaime, Aukštųjų kalnų regione, Chočo kalvų saugomoje teritorijoje, kurioje yra daug pievų ir ganyklų. Sąlygos žemės ūkiui ir žemdirbystei yra sudėtingos, klimatas permainingas, trumpa vasara ir ilga žiema. Kaimas buvo valakų gyvenvietė, ant kiekvienos kalvos stovėjo po kalnų trobelę, žmonės vertėsi smulkia žemdirbyste ir augino daržoves ant smėlio.

Liucija ir jos šeima visą gyvenimą gyveno žemės ūkyje ir mato didelę reikšmę kuriant vertę visuomenei. Kalnų sąlygos jų vietovėje tinkamos avims ir karvėms ganyti, todėl nusprendė išsaugoti avių auginimo paveldą.

Darbinės piligrimystės pradžioje jie valdė apie 10 ha žemės ir augino keletą galvijų ir avių. Palaipsniui buvo modernizuojama mechanizacija ir mašinos. 2000 m. jie įsigijo reikiamus traktorius, palaipsniui buvo modernizuojama rulonų presavimo linija, melžimo ir šėrimo diržais technologija. Taip pat buvo pastatyti objektai nuo nedidelio tvarto iki dabartinių pastatų, kurie vis dar statomi ir pritaikomi pagal poreikį. Šiuo metu jie valdo apie 100 ha žemės, augina 300 LC veislės avių ir jų mišrūnų bei 15 mėšinių galvijų. Pieno perdirbimo įmonėje baigiami gaminti pieno produktai, kurie siūlomi tiesiogiai pirkėjams arba nedidelėms parduotuvėms.

Kaip aiškina Lusija, reikia nuolat keistis ir prisitaikyti prie rinkos bei maisto ir žemės ūkio sąlygų. Mašinių inovacijos ir darbo našumas yra svarbūs, nors rankų darbo išlaikymas perdirbime yra būtinas dėl galutinio produkto (sūrių, žaliavinių siūlų, kibirų) kokybės, kai rankų darbas, pakeistas mašina, žudo tradicinės kokybės produkto kokybę, todėl jis tampa pramoninis ir praranda jam būdingą skonį.

Ūkyje dirba keturi šeimos nariai: tėvai ir 2 dukros. Kiekvienas atlieka tam tikrą vaidmenį ir yra atsakingas už savo skyrių finansiniu ir profesiniu požiūriu. Tėvo atsakomybė apima pirminę pieno gamybą, pašarų perdirbimą, gyvulininkystę; motinos atsakomybė - produktų pardavimą, mažmeninę prekybą, o dukterų - pieno gamybą ir perdirbimą, rinkodarą, didmeninę prekybą.

Lusija ir jos sesuo palaipsniui pertvarkė ūkį į ribotos atsakomybės bendrovę, kurioje perims estafetę iš tėvų.

Ateityje ūkininkų laukia iššūkis - pateikti pirkėjams ne tik tradicinių, bet ir naujos kokybės sūrių. Svarbi užduotis bus kartų keitimasis ir patirties perdavimas gyvulių auginimo, pašarų gamybos ir avių bandų, skirtų pieno gamybai, išlaikymo savo perdirbimui srityje. Svarbiausias uždavinys - rasti žmogiškųjų išteklių, kurie norėtų dirbti už tinkamą kainą toje vietovėje, kurioje įsikūręs ūkis..

Nuotraukos:

